

at man på det punkt vil tage loven op til revision senere. Vi mener ligesom en række andre ordførere, at lønvilkårene bør være et anliggende, der bliver aftalt mellem arbejdsgiveren og lønmodtageren, hvad enten det nu foregår individuelt, eller man slår sig sammen i forskellige foreninger.

Så synes jeg også, at det er væsentligt, når vi taler om det her lovforslag, som Frihed 2000 altså principielt mener er rigtigt, at vi skal passe på. Vi skal passe på, at reglerne ikke bliver så snævre og så stramme – det mener vi ikke at de er med det her lovforslag, men det kunne de måske blive i fremtiden, og det vil vi gerne advare imod – at udenlandske virksomheder simpelt hen siger: Det kan slet ikke lade sig gøre at sende medarbejdere til Danmark. Det hænger slet ikke sammen. Vi er simpelt hen nødt til at sige nej til at løse opgaver i Danmark.

Og det vil være problematisk, for vi skal passe på ikke at forhindre, at udenlandske virksomheder bidrager positivt med f.eks. ekspertise og nytænkning og en anden måde at gøre tingene på ved at sende en lønmodtager til Danmark. På samme måde som vi fra dansk side jo også har haft stor erfaring med og glæde af at sende danske lønmodtagere til udlandet og udføre opgaver dér. Den strøm og udveksling bør fortsætte, og det bør fortsat være sådan, at det er muligt også for udenlandske virksomheder at sende medarbejdere til Danmark for at udføre nogle konkrete opgaver.

Men altså konklusionen er, at vi i Frihed 2000 støtter lovforslaget. Vi har nogle ting, vi gerne vil have nærmere belyst under udvalgsbehandlingen.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg skal starte med at kvittere for en bred tilslutning til også dette lovforslag. Jeg vil gerne kvittere for ønsket om, at der er en række detaljer, man skal se nærmere på under udvalgsarbejdet. Det ser jeg frem til giver et konstruktivt forløb, således at vi i tide kan nå at implementere direktivet.

Så skal jeg medgive hr. Knud Erik Kirkegaard, at der er en slåfejl i den skriftlige fremsættelsestale. Der skal ikke stå 99 i første linje, men 1996, og når hr. Knud Erik Kirkegaard siger, at også arbejdsministre kan begå fejl, så er det jo noget, hr. Knud Erik Kirkegaard netop ved noget om.

Hr. Jesper Kiel spørger, om loven antaster fagforbundets konfliktret. Det er ikke tilfældet, vil jeg gerne forsikre hr. Jesper Kiel om.

Så er der nævnt spørgsmålet om mindstelønnen, og jeg vil blot sige et par få ord om mindstelønsproblemstillingen, og jeg vil anbefale, at spørgsmålet om ferie er noget, vi kommer tilbage til i forbindelse med udvalgsarbejdet. For det er rigtigt, at det er indviklet stof.

Om mindstelønnen er der det at sige, at vi efter en klar aftale med arbejdsmarkedets parter ikke har medtaget regler om mindsteløn i lovforslaget, og det skyldes jo, at der ikke på det danske arbejdsmarked eksisterer nogen alment gældende overenskomst med en mindsteløn, som alle arbejdstagere, organiserede såvel som uorganiserede, som minimum skal have.

Parterne ønskede på den baggrund – og det sætter jeg streg under i forhold til et par af indlæggene, der har været her fra ordførerne – at se tiden an, inden direktivets bestemmelser om mindsteløn eventuelt blev implementeret ved lov. Derfor indsatte vi revisionsbestemmelsen i loven, som indebærer, at vi skal revidere loven senest 1. januar 2003.

Der er under lovarbejdet rejst spørgsmål om, hvordan vi sikrer, at parterne får en effektiv mulighed for at administrere de fagretlige regler om kampskridt over for udenlandske virksomheder, som eventuelt betaler deres medarbejdere på et andet lavere niveau end det danske. Jeg har hørt forslag om, at man skulle pålægge udenlandske arbejdsgivere f.eks. at kontakte danske myndigheder, når de udstationerer medarbejdere i Danmark. Problemet er, at det efter omstændighederne kan indebære en forskelsbehandling af udenlandske virksomheder, og det er jo som bekendt forbudt efter fællesskabsretten.

Vi ser i øjeblikket nogle sager ved EF-Domstolen, hvor medlemslande har pålagt udenlandske virksomheder en oplysningspligt ud over, hvad der gælder for nationale virksomheder. Disse sager er også interessante for danske virksomheder, som ofte opfatter sådanne informationsforpligtelser som en hindring for at påtage sig f.eks. byggeopgaver i udlandet.

Vi må heller ikke glemme, at parterne selv har vurderet, at de vil kunne løfte opgaven, og jeg har stor tillid til arbejdsmarkedets parter og udøvelsen af den danske model.

Jeg vil meget gerne drøfte spørgsmålet her videre under udvalgsarbejdet, men på nuvæ-